

landsdækkende sæt af BBR-data. Udviklingen i it-teknologi og kravet om offentlige udbud for hver enkelt kommune i forbindelse med den forestående omstrukturering af BBR kan medføre, at kommunerne i fremtiden vælger forskellige it-leverandører med deraf følgende risiko for, at forskellige tekniske løsninger vanskeliggør sammenstilling til et landsdækkende sæt af BBR-data.

Økonomi- og erhvervsministeren har i henhold til den gældende lov det overordnede ansvar for BBR. Ministeren har dog ikke efter gældende regler beføjelser til at sikre et samlet register eller at føre tilsyn med kommunernes drift af BBR.

Kommunernes praksis i forhold til kontrol af BBR-oplysningerne har været meget forskellig. Enkelte kommuner har kontrolleret hele bygningsmassen, mens andre kommuner kun har gennemført kontrol i meget begrænset omfang. Der er således vidt forskellige niveauer af datakvalitet i BBR. Rigsrevisionen nævner således i sin beretning, at i 2003 var kun 51,1 pct. af landets egentlige bygninger kontrolleret af kommunerne.

Kommunernes kontrol er blevet gennemført dels ved sammenligning af registreringen i BBR med byggesagsarkiver og dels ved at kommunen, efter aftale med ejer, kontrollerer og opmåler de faktiske forhold på stedet. Men kommunerne har ikke haft hjemmel i BBR-loven til at foretage kontrolbesøg uanset om kommunen har mistanke om, at registreringen ikke er i overensstemmelse med de faktiske forhold.

Efter de gældende regler er der hjemmel til at idømme en administrativ bøde på 2.000 kr., hvis det på anden måde opdages, at ejeren har tilsidesat sin oplysningspligt eller afgivet urigtige oplysninger. Bødestraffen på 2.000 kr. har været uændret, siden BBR blev etableret i 1977.

Lovens adressebestemmelser omfatter i dag bebyggede ejendomme eller ejendomme udstykket med henblik på bebyggelse. Loven indeholder ingen bestemmelser om, at der kan fastsættes adresser til arealer eller anlæg, som ikke er tænkt til bebyggelse eller andre lokaliteter såsom sportsanlæg, parker, legepladser, seværdigheder m.v.

Lovens adressebestemmelser giver i dag mulighed for at fastsætte vejnavne og adresser til private veje (dvs. interne veje o.l. på en ejendom, som ikke er omfattet af vejlovgivningen), men hverken BBR-loven eller vejlovgivningen indeholder bestemmelser om, at de fastsatte navne på sådanne private veje skal skiltes.

Hidtil har der i de fleste politivedtægter været bestemmelser om, at en ejer har pligt til at opsætte syn-

ligt husnummerskilt. Med ikrafttræden af en ny standardpolitivedtægt (bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005) den 1. juli 2005 er disse bestemmelser imidlertid bortfaldet. En ejer er derfor i dag kun forpligtet til at opsætte husnummerskilt, såfremt kommunen i medfør af BBR-lovens regler har givet et individuelt påbud eller fastsat et generelt husnummerregulativ.

Der er således en række tilfælde, hvor lovgivningen ikke sikrer fyldestgørende adressering og en synlig skiltning. Dette kan især have uheldige følger for borgerne ved udrykningskørsler og lignende situationer, hvor det er af afgørende vigtighed hurtigt at finde frem til den korrekte adresse.

I bygninger, hvor der er mange lejligheder pr. etage eller trappeafsats, og hvor betegnelserne tv, mf og th derfor ikke slår til, er det afgørende, at redningsberedskabet hurtigt kan lokalisere den rigtige lejlighed. Der indsættes derfor en bestemmelse om, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at kommunen kan kræve opsat skilte med de fastsatte dørbetegnelser.

Loven indeholder bestemmelser om, at økonomi- og erhvervsministeren skal etablere rammer og vilkår for videregivelse af BBR-oplysninger og BBR-oplysninger sammenstillet med øvrige oplysninger vedrørende fast ejendom. Dette er sket ved etableringen af den Offentlige InformationsServer (OIS).

Via Internettet er der i dag fri adgang til udvalgte oplysninger om samtlige landets ejendomme fra BBR, det fælleskommunale ejendomsdatasystem (ESR), planregistret, matrikelregistret, statens salgs- og vurderingsregister (SVUR) og krydsreferenceregistret (KRR). Ejere af fast ejendom kan ved anvendelse af digital signatur få adgang til samtlige oplysninger fra de nævnte registre og herudover se eventuelle tilstandsrapporter, der er udarbejdet på deres ejendom i forbindelse med Huseftersynsordningen. OIS omfatter også en distributørordning, der er rettet mod erhvervslivet og andre, der har behov for mere systematisk adgang til ejendomsdata.

3. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- a) Samling af de kommunale registre til ét samlet register, hvor driften kan henlægges til en anden offentlig myndighed eller til et privat selskab. Den umiddelbare plan er, at registret skal drives af et selskab under KL.
- b) Redskaber til forbedring af datakvaliteten.
- c) Forbedring af skiltning af husnumre på ubebyggede arealer og anlæg med adgang til of-